

POZIE SĂPTĂMĂNALĂ PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația

Cluj, Str. Chintăului Nr. 51

ABONAMENTE: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni 50
Pe 3 luni 30
In străinătate dublu. In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

Calea vieții noastre pământești

Sărbătorind pe sfinții Petru și Pavel, ne amintim că amândoi au fost apostoli. Petru la marea Tiberiadei vâna pești, iar Isus l'a chemat să fie vânător de suflete. Pavel era în drum către Damasc, ca să prindă pe creștinii de acolo și să-i aducă legați la Ierusalim. Hristos l'a întâmpinat pe cale, l'a făcut apostol, l'a făcut să prindă pe păgânii către biserica sa.

Amândoi au ostenit mult pentru întoarcerea jidovilor și păgânilor la credința creștină. Au cutreerat țara jidovească, au făcut călătorii lungi prin Asia, Grecia, Italia, Gallia, Spania, vestind pretutindeni Evanghelia. Oamenii destrăbalați însă nu s'au plecat în dată în jugul blând al legilor lui Hristos. Ei s'au împotrivit în urmare apostolii au avut mult de suferit mult în temnițe și bătăi, până'n ziua când cu sânge și-au pecetluit credința în Hristos. Aflăm scrisă în viețile sfinților o veche întâmplare, (Abatele Alban Burtler: V. Sfinților), din viața sf. Petru despre care nu știm de este adevărat ori nu. Se spune acolo, că apostolul Petru, văzând prigonirea sălbatică a păgânilor, s'a înduplecat la sfatul creștinilor, și s'a hotărât să fugă din orașul Roma, ca să nu-l prindă păgânii și să rămână turma fără păstor. Dar iacă la marginea orașului se întâlnește față'n față cu Isus. Petru mirat întrebă: „Doamne unde mergi?” Mă duc în oraș să mă restignesc a doua oră”, și se făcu nevăzut, Petru înțelese numai decât de ce e vorba și se întoarse îndărăt în oraș. Nu mult după aceea a fost judecat și restignit pe cruce. — Câtă credință! A fost destul un cuvânt al Domnului ca învățacelul să se întoarcă în oraș să se dea de bună voie morții.

Acum să socotim lucru din altă parte. Știți bine că sfântul Petru a fost păstorul turmei lui Hristos. Păstorul are interesul să știe că oițele lui pe unde umblă, pe ce cale au apucat. Socotiți că aceeaș întrebare, pe care a pus-o lui Hristos ne-o pune azi și nouă unui-fiecăruia: „Unde mergi?”

„Unde mergi?” Răspunsul fiecăruia e gata: Mă duc, Mă duc înainte. Aici am o afacere, dincolo alta. Aici se revarsă peste mine razele senine ale bucuriei, dincolo mă cutrelesc nouri întunecați ai neazurilor, dar mă duc, merg înainte ne'ncet pe calea vieții. Nici ehear somnul meu n'are stare în loc. Fiecare oară ce trece mă poartă înainte — spre moarte. Dela calea aceasta nu mă pot abate nici în dreapta, nici în stânga, ci vrând nevrând trebuie să merg pe ea. Cel dintâi pas pe care l'am făcut în lumea fost spre moarte, spre mormânt. Am ziua cea dintâi a vieții. . . o am și pe cea din urmă. Intre aceste două mă mișc necontent și cu cât mă depărtez de una, mă apropiu de cealaltă — Mă voi stinge atunci încet ca o luminare, ce se sfârșește singură, sau voi fi înfrânt fără veste, ca arborele doborât de putrea ura-

ganului dezlănțuit, nu știu. Atâta pot spune sigur, că merg către moarte.

Dar apostolul arată dincolo de mormânt și din nou mă întreabă, unde mergi?

Întrebarea asta a doua mă pune pe gânduri. Imi vin în minte din Evanghelie cuvintele lui Hristos că „vor merge aceștia în munca de veci, iară dreptii în viața de veci”. (Matei 25, 46). Așadar durere, chinuire veșnică, sau veselie veșnică stau înaintea mea dincolo de granița vieții. Apostolul întreabă: Unde mergi? Încotro ți-ai îndreptat pașii, spre fericire sau spre osândă?

Până acum eu nu m'am gândit nici la fericire, nici la osândire. Mi am trăit viața așa, cum mi a venit. Făcut-am și binele și răul mestecat. Dar la drept vorbind, nu mi-ar plăcea dacă Dumnezeu în clipa asta și-ar face judecata peste mine, pentru că creștin eu n'am fost. Nu mult m'am silit să mă țin pe calea lui Dumnezeu, ci mai mult am căutat voie mea decât a Lui. Nu m'am gândit la osândă veșnică, nu m'am silit să scap de răul acela mare, de răul cel mai mare ce nu se sfârșește niciodată.

De acum înainte voi ține seamă de lucrul acesta. Voi scrie în inima mea întrebarea apostolului: Unde mergi? Mă voi îndreba adeseori: Unde mergi, spre fericire sau spre osândă. Acum încă sunt pe cale, acum încă mă pot întoarce delă rău la bine, dar din ziua morții încolo nu mai este nici o schimbare, ci de va cădea lemnul spre miazănoapte sau spre miazăzi, unde va cădea acolo va rămânea pe veci. (Ecle. 2 3)

Să nu uităm dară de călătoria noastră zilnică. Să nu uităm că oră de oră ne apropiem de stația cea din urmă, când drumul nostru se sfârșește și trebuie să intrăm în veșnicie. Până atunci să fim silitori a face cele bune, ca să nu avem parte de cele rele. Amin.

P. Lucian Pop

Lângă tronul Tău Isuse

Deși târziu mea venire
La tronul Tău Isuse sfânt
Primeste-mă căci fără Tine
Mă simt pierdut p'acest pământ

Ca Petru plâng amar în noapte
Gândindu-mă l'al meu trecut

Și-am plâns Isuse cu durere
Decând pe Tine Te-am pierdut

Mă reîntorc din pribegie
Mă reîntorc la Tine iar
Cu inima îngenunchiată
In fața sfântului altar.

Mă reîntorc din lumea care
M'a câștigat cu-al ei păcat
Cu trupul istovit de patimi
Și cu greșeli de neiertat.

Deschide-mi brațele Isuse
Primindu-mă la sânul Tău
Că-mi voi jertfi de-acum viața
Întreagă pentru Dumnezeu.

Pr. Valeriu Bulboacă

De unde vin războaiele și de unde
certurile dintre voi? Nu oare de aici:
din peftele voastre care se luptă în
mădularele voastre.

Poftiți și nu aveți; uideți și pismulți
și nu puteți să dobândiți; vă sfâșiți și
vă războiți. Și nu aveți pentru că nu cereți.
Cereți și nu primiți, pentru că cereți
rău, cu gând să risipiți pe plăcerile
voastre (Iacob 4, 1-3)

VREMURI DE INCERCARE Ferice de cel ce rabdă ispita, căci făcându-se lămurit, va primi cununa vieții (Iacob 1, 12)

Biblia îndeamnă și călăuzește la fiecare pas, pe cei credincioși.

E fără îndoială că a ști descoperirea „lucrilor viitoare” nu ne privește pe noi decât în măsura în care ne folosește sufletului, pentru ca prin cunoașterea și pătrunderea lor să putem avea Nădejdea și Credința pentru a rămâne hotărâți și statornici, pe calea pe care ne-a chemat Mântuitorul, prin Harul lui Dumnezeu. Și încredințați fiind că tot ce ni-se întâmplă este hotărât de Dragostea Tatălui Ceresc, care are în vedere binele nostru (Romani 8,28) să avem mângâierea pe care o dă încredințarea că ochii și mâinile Lui sunt peste noi. Și că El ne va scuti să nu ni-se întâmple nici cu un gram mai mult decât a hotărât El că trebuie să ni se dea, având în vedere creșterea noastră duhovnicească sau biruința noastră deplină.

Toate făgăduințele pe cari dela începutul lumii le-a făcut, — El le-a ținut și le-a împlinit cu credincioșie. Fie că a fost vorba de răsplata binelui, fie că a fost de osândirea răului. Multe ni-le arată Biblia; multe le vedem împlinindu-se chiar în vremea și viața noastră — dar pe unele ni-le-a păstrat în viitor — iar noi le credem și prin credința aceasta, avem nădejde.

— O, câtă pace și liniște dă gândul acesta tuturor celor împăcați cu Tatăl, prin Fiul Său — în cele mai grele împrejurări ale vieții.

Da! — în împărăția lui Dumnezeu, se intră prin multe năcazuri! Domnul trece prin felurile încercării pe

copiii Lui, pentru a alge din ei orice sgură; totul ce n'ar fi după voia Tatălui. Pentru că în Ierusalimul cel nou, nu va intra nimic din ce este necurat (Apocalips 21,27) Se cade așa dar, ca în lumina aceasta să privim și să primim felurile încercării prin care trebuie să trecem. Astfel de încercări au avut toți credincioșii Domnului, în toate vremurile.

Sfânta Scriptură ne spune că în vremurile din urmă odată cu „lepădarea de credință” vor veni și mari prigoniri peste cei credincioși cari vor căuta să „asculte mai mult de Dumnezeu decât de oameni”. Intunețatul stăpân al lumii (Luca 4,5-6) văzând că — i se apropie vremea (Matei 8,29), va face totul ca să întârzie sau să strice planurile lui Dumnezeu, prigonind pe credincioșii Lui. Iar pentru aceasta se va folosi de cea mai nenorocită tagmă de oameni dela Ioan 16,2 care „crezând că fac o slujbă lui Dumnezeu” îl vor prigoni și ucide. Umplându-și astfel cu vârf, paharul mâniei Lui „pentru că

n'au crezut Adevărul ci au găsit plăcere în minciună și nelegiuire (II Tesaloniceni 2 12).

De cele ce au să se întâmple, când și cum nu știe nimeni, nici chiar ingerii din cer fără numai Tatăl singur, dar se pare că vremile pe care le trăim azi prea se aseamănă cu cele scrise la Matei cap 24 și 25. Lumea nu vrea să audă despre aceasta. Desigur fiindcă cugetul oamenilor încărcăți de fărâdelegi n'ar dori să vină niciodată, ziua de Judecată și răsplată Pentru aceasta caută ei să înăbușe orice glas și să piardă pe orice om care le a luce aminte de o judecată și o osândă care va veni peste fiii ne-ascultării (II Tesaloniceni 1 8). Dar oricât ar căuta ei să înăbușe acest Adevăr, Împlinirea planurilor hotărâte a lui Dumnezeu, tot va veni. — „Am hotărât — și voi face”! — zice Domnul. Oamenii n'au putut nici o dată și nici nu vor putea niciodată împiedeca sau opri împlinirea a celor ce Dumnezeu a hotărât. Doar prin împotrivirea și ne-asculta-

rea lor, își vor agonisi tot mai mult o greutate veșnică de osândă.

Pentru cei credincioși însă, vremile de prigoane și suferinți care au venit și care vor veni, au fost și vor fi tot mai mult, prilejuri fericite în care vor putea să-și câștige cununa vieții (I Petru 5,4) și cinstea de a ședea cu Isus Biruitorul, pe scaunul Lui de Domnie (Apoc. 3,21).

Frați iubii! — Tot ce este scris se va întâmpla și în viitor precum s'a întâmplat și în trecut! — Oricâte vor veni însă — arătați-vă vrednici de numele ce-l aveți de fii ai unuia Dumnezeu Atotputernic și Biruitor (I Ioan 3,1)

Suferiți cu nădejde și bucurie totul. Chiar dacă fi răstigniți, nu descurajați, știind că răstignitorii voștri vă împletesc fără să știe cununi de aur și slavă, prin batjocurile și ura lor. Deci rugați-vă Domnului și pentru ei; pentru ei prin care puteți ajunge la această veșnică slavă. Și învățați-vă să mulțumiți Domnului ca și cei dintâi creștini, pentru fericitul prilej pe care vi-l dă de a putea suferi ocară Lui (Evrei 13, 13) pentru ca să puteți dobândi și slava Lui (Filipeni 3, 21).

Iar Cel ce v'a chemat — este credincios și va face lucrul acesta (I Tesaloniceni 5, 24).

T. DORZ

CERCETATI SCRIPTURILE...

Ați citit, dragi cetitori, ce spun Sfinții Părinți despre citirea Sfintei Scripturi. „Să te ocupi bucuros totdeauna cu Sfânta Scriptură și cu inima și cu gura, scrie sfântul Grigorie Nazianzeanul, și Dumnezeu nu va întârzia să-ți răsplătească această trudă: o lumină trainică va străluci în sufletul tău, sau și mai mult, sufletul tău prin această citire se va năzui dela lucrurile cele trecătoare spre lucrurile cele înalte”. Insuși Mântuitorul îndeamnă pe mai marii Iidovilor să citească sfânta Scriptură. „Cercetați scripturile, căci vi se pare, că într-o zi este viața vecilor și acelea sunt cari mărturisesc de mine”.

Sunt țări, cum sunt Anglia, Danemarca, Suedia, Norvegia și altele, în cari nu e casă creștinească, în care să nu se găsească sfânta Scriptură și să nu se citească din aceasta minunată carte. Poetul Goga a fost oaspele unui om învățat din Anglia, un bun prieten al Românilor, și a rămas mirat, când a văzut, că Sâmbăta seara — la sunetul unui clopoțel — s'au adunat în sala cea mare a palatului toată servitorimea și stăpânul cel învățat și bogat le-a citit din Sfânta Scriptură. Toți ascultau cu evlavie cuvântul lui Dumnezeu, așa cum ascultăm noi, când se citește în biserică din sfânta Evanghelie, sau din Apostol.

CITIȚI ȘI RASPANDITI
foaia

„VIEȚA CRESTINA”

În Danemarca plugarul își ia la câmp Sfânta Scriptură și după ce mănucă de amiază, până ce odihnesc vitele, citește din Sfânta Scriptură un capitol, o pildă, o minune, o învățătură dupăcum e rânduit pentru ziua aceea. Pentru că, să vedeți Dum-

neavoastră, în alte țări se tipărește Sfânta Scriptură împărțită pe zilele anului. Omul citește în fiecare zi, ce e împărțit pe ziua aceea. Dacă în o zi e împiedecat de un lucru mai mare, sau e bolnav, sau în călătorie, el știe cu ce a rămas îndărăpt și supli-

Spre Regele Iubirii

*De alergi și cauți cu sete
Dreapta cale-a fericirii,
Du-te roagă-L să ți-o-arete
Astăzi, regele iubirii!*

*El te-așteaptă și te chiamă,
Să bei apa nemuririi
Mai cu dor de cât o mamă
Blândul, Rege al Iubirii!*

*Du-te ia pe umeri haina
De nebun, a umilirii,
Pentru a'ntelege taîna
Mare-a, Regelui Iubirii!*

*Ia, ca El apoi o cruce
Urcă, calea pătimirii,
Și învață a o duce;
Dela Regele Iubirii!*

*Și de vei goli paharul
Chiar și-acei al răstignirii!
Vei sorbi din el și harul:
Sfânt-a Regelui Iubirii!*

*Fi-vei viu și fiul vrednic
Al Părintelui măririi!
Și un frate-ți va fi veșnic
Dulce, Regele Iubirii!* Petru Anca

Intre oameni, e o carte plină de lumină, — care, Pururi înțelept răspunde lumii, la orice întrebare Și închide orice rană sângerând oricât de greu, Oricui stă din ea să soarbă vorbele lui Dumnezeu! Dar, deși „Sfânta Scriptură” e de-o veșnicie'n lume, Ce puțin sorb slova-l sfântă și ce mulți nu-l știu de [nume]!

din Vorbe cu Tâlc de V. Militaru

rește în una din zilele următoare. Astfel el în un an citește întreg Testamentul Nou. Să vă dau o pildă cum se citește în câteva zile din luna Ianuarie:

Ziua întâia:	Mateiu c. 1.	v. 1—25
„ a doua	„	2. „ 1—23
„ a treia	„	3. „ 1—17
„ a patra	„	4. „ 1—25
„ a cincea	„	5. „ 1—26
„ a șasa	„	5. „ 27-48
„ a șaptea	„	6. „ 1—34

și așa mai departe. Când capitolul e mai scurt e pus întreg pe o zi, când e mai lung se împarte, cum s'a făcut mai sus cu capitolul 5 dela Matei. Și așa se face zi de zi.

În 31 Decembrie e pus capitolul 22 din Apocalips și când creștinul a terminat, o ia din nou dela început cu capitolul 1 din Evanghelia sf. Matei. Și astfel se face an de an în casele creștine din multe țări luminate. În multe case se face această citire seara, după cină, înainte de rugăciunile culcării, când toți, mici și mari, sunt în jurul mesii.

Frater creștine! Deschide cu drag cât mai des, dacă poți în fiecare zi Sfânta Scriptură, pentru că în ea e viața de veci, în ea e apa cea vie, din care dacă bem nu vom însăși în veci.

Octavian Popa

Fiecare creștin, este sfătuit să citească gazeta
Vieța Creștina
Se cere dela Cluj
Str. Chintăului 51

La sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Imi voi da osteneala ca, și după moartea mea, să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri (2 Petru 1, 15). V'am scris... cu ochii scâldați în lacrimi (II Cor. 2,4) ca să vă a-deveresc că adevăratul har a lui Dumnezeu este harul acesta, de care v-ați allpit (I Petru 5. 12) Să le urmăm credința și faptele (Evrei 13, 7)

Minunată a fost viața Apostolilor Domnului! In toate privințele ei ne sunt model de pildă vie. Epistolele lor sunt pline de mărgăritarele Duhului Sfânt. Din ele învățăm totce ne trebuie ea să putem trăi o viață de creștini biruitori în lume. Scrisul Apostolilor din Biblie este tâlcuirea în mare parte a învățaturii Mântuitorului și trăirea Evangheliei de că're dânsii în întregime.

O, cât de mult au răbdat și îndurat ei pentru Domnul Isus! Cu prețul vieții lor (Faptele Ap. 15,26), îl vesteau pretutindeni pe Hristos cel răstignit, neținând seamă de nimeni și de nimica, Dinafară lupte, dinăuntru temeri (II Cor 7,5), ei le înfruntau pe toate și merg cu hotărâre și bărbăție pe urmele Domnului, urcând acelaș calvar de suferințe.

Pentru Apostolii Domnului, a trăi era Hristos, iar a muri un mare câștig (Filip. 1,21). Pentru aceasta le socoteau toate lucrurile vremelnice ale lumii acesteia ca pe niște nimicuri, nedemne de luat în seamă, fiindcă aveau pururi ochii țintă la Isus și la viața de dincolo de mormânt.

Deatâtea ori bătui, chinuiți, flămânzi, goi, lipsiți de toate, și îngreuiți peste măsură de mult (II 1,8; 6,3-10), au luat pe urmă dela Domnul pe care l-au iubit atât de mult cununa nevastăjii a slavei.

Sf. Ap. Pavel îl apăra cu mare îndărjire pe Isus cel răstignit de ceeace se chiamă litera legii, care amenință ca și astăzi duhul Evangheliei. Pentru aceasta este târat la judecată înaintea soboarelor, a dregătorilor și împăraților Romani. A fost închis de mai multe ori, iar odată stă în temnița din Cesaria 2 ani, pârât de uneltirile iudeilor conaționali lui, care-l urau de moarte (Fapt. 24, 27).

Toți Apostolii L-au urmat pe Mântuitorul și au trăit ca El, viața Lui. Deaceea cu drept cuvânt îndeamnă sf. Pavel zicând. „Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos (I Cor. 11, 1).

Taina biruinții sf. Apostoli și a ucenicilor Domnului stă în faptul că s'au știut încrede în El în orice vreme. Noi ne temem și suntem adeseori fricoși fiindcă nu credem în Domnul și Cuvântul Lui, cum au crezut ei. Deși au dus o mare luptă de suferințe în viața pământească,

n'au cedat nici o clipă cu nimic din adevărul Evangheliei, ci doreau să moară, de o mie de ori mai bine, decât să tradeze cauza lor sfântă. Țineau la adevăr mult mai mult ca la viața lor. „Duhul Sfânt” mă înștiințează zice Ap. Pavel din cetate în cetate, că mă așteaptă lanțuri și necazuri. Dar eu nu țin numai decât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o dela Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu (Fapt. 20, 23-24).

Apostolii și vestitorii Domnului nu poartă grija dacă vor birui ei, sau vor fi învinși, ci adevărul să biruiască. Ei vor totdeauna pace și unire în Hristos, pentruca toți să fie una în Domnul, însă înainte de orice ei vor și doresc adevăr ou orice preț — nu unire cu orice preț, unire cu păcatul. Ei urau păcatul cu o ură ce nu se poate spune. „N'am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos și pe El răstignit” scrie Ap. Pavel (I Cor. 2, 2). Cu aceste cuvinte și altele de felul acestora, el tăe și răstoarnă învățatura falsă a altor apostoli „nespus de aleși!” — cum îi numește el, care prin vorbele lor dulci și amăgitoare înșeală inimile celor lesne crezători (Rom. 16,18). Dar Cuvântul Domnului ne spune clar: „Păziți-vă de ei!”

Toată viața sfinților și a aleșilor lui Dumnezeu au fost un șir ne 'nterupt de lupte, sbucium, necazuri și greutăți felurite.

Apostolii se bucurau în necazuri și-L vesteau pe Domnul Isus în orice clipă și cu orice prilej.

Simt plăcere în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strămtorări pentru Hristos, căci când sunt slab, atunci sunt tare (II Cor. 12,10). Până în ziua de azi am ajuns ca gunoiul lumii acesteia, ca lepădătura tuturor (I Cor. 4, 12-13). Suntem priviți ca niște înșelători, măcar că spunem adevărul, ca niște necunoscuți, măcar că suntem bine cunoscuți (II Corinteni 6, 8 9).

Iată iubiți cetitori, astfel de viață au dus apostolii toți. din toate timpurile ca și Petru și Pavel. Și o, câtă bucurie și mângăere luau dela Domnul în aceste necazuri. Când suferința și durerea e mai mare, atunci și binecuvântare avem mai multă dela Dumnezeu — când suferim pentru El. Este o mare cinste și lucru vrednic, de toată lauda a fi ucenic a lui Hristos — creștin adevărat, îndurând ocara Lui (Evrei 13 13). Așa trebuie să trăim și noi cei cari vrem să-L urmăm pe Isus. Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul lui Dumnezeu se odihnește peste voi (I Petru 4, 14).

Suferința pentru Domnul te întărește mult în lupta cea sfântă. Ap. Petru în ziua Cincizecimii căpătase un curaj extraordinar de mare în al vesti pe Isus și Evanghelia Sa, încât auzitorii predicii lui au rămas strâpunși la inimă și mulți s'au întors la Dumnezeu (Fapt. 2,37-41; 19, 18-20). Iar când Petru și ceilalți apostoli au fost închiși și bătuiți pen'rucă vorbise poporului din Ierusalim, au plecat dinaintea Soborului și s'au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți pentru Numele lui Isus (Fapt. 5.41)

Din viața și faptele sf. Ap. Petru și Pavel să luăm învățatură și noi creștinii de azi, ca să ne mântuim cu darul lui Dumnezeu.

David Bălașuț Ioan

SUB CRUCE

Eri ingenunchiat sub cruce
M'ai aflat Isuse — frânt,
Călător bătut de vânt.

Eri făcutu-mi-am sub cruce
Fericitul legământ.

In a morții grea osândă
Ani întregi am rătăcit —
Om cu inima flămândă,
Cu privirea tremurândă,
Cătam chipul Tău iubit.

Ani și săptămâni întregi,
Plâns'am lacrimi și voi —
Peste zilele de „lege”, —
Fără a putea 'nfelege
„Slova” sfântului război.

Rob al vieții păcătoase,
„Pacea” lumii ce-am gustat:
— Mil de tălne 'ntunecoase
Și de lupte furtunoase,
Peste suflet mi-a turnat

Azi ingenunchiat sub cruce —
— In cerescut Tău război,
Văzui câtă pace-aduce,
Sângele vărsat pe cruce —
— Celor rătăciți și goi.

Simion Paraschiv

Cuvântul unui cetitor către cetitorii foii Iubiți Cetitori

Iată cu ajutorul Domnului suntem la jumătatea anului, dar vedem că o mulțime de abonați și cititori au primit foaia mai mult de jumătate de an fără a se gândi la achitarea abonamentului.

Poate mulți mă veți întreba ce amestec am eu cu administrația foii? dar răspunsul meu este acela al Ap. Pavel către Romani unde zice: „Aveți aceleași simțăminte unii față de alții”. Nu mă lasă inima să nu scriu despre aceste, când văd că unii cetitori pe cari-i cunosc și vor fi și alții cari deși își zic unii „frate” primesc foaia de jumătate de an și nu-i mustră cugetul să achite nici până acum abonamentul.

Nu mi-ar veni să cred care ar fi acel cititor care de mai multă vreme primește această foaie și nu a învățat ceva dela ea? Eu cred că fiecare cetitor s'a putut până astăzi pe deplin convinge de credința purtare și viața ce o trăesc acei cari se trudesc să ne trimită hrană duh vni cească; la dânsi nu mai este „da sau nu” ci numai „da” în Hristos (II Cor 1,19). Mereu îmi aduc aminte și nici nu pot uita hotărârile ce le-au făcut ei înaintea lui Dumnezeu și a fraților cetitori spunându-și

„Pentru Tine vreau Isuse
Toată viața s'o trăesc
Adevărul Tău în lume
Și-al Tău nume să-L vestesc”.

„Nu ne'nfricoșează moartea
Nu ne temem nici de un iug
Pentru Domnul suntem gata
Și de jertfă și de plug”

După cum se vede, acești frați s'au pus cu totul în slujba Domnului și a fraților „vestind Evanghelia la toată făptura” (Marcu 16,15).

Frați cetitori cari încă n'ați putut achi a până astăzi abonamentul la iubita noastră foaie, grăbiți-vă măcar acum la jumătatea anului. Această foaie, știți prea bine că nu l'ajutorată de nimeni (din contră persecutată mereu de necredincioși n'are nici un fond și trăește din abonamente.

Ca încheiere, vă rog iubiți frați cetitori să vă faceți toți datoria sprijinind totdeauna orice lucrare ce fac frații, cari ne trimit hrană pentru sufletele noastre. Despre aceasta și cuvântul Domnului ne spune la Galatni cap. 6 v. 6 „Celce se învață cuvântul să împărtească cu celce îl învață toate bunătățile

Gl. Harizone-Dorobanți Igești-Bucovina

Inchinare LA IDOLI

Ca cineva să fie închinător la idoli, nu e neapărat de lipsă să se închine la pietrii ori la lemne. Inchinare idolească e și atunci, când prețuim și iubim un lucru mai mult ca pe Dumnezeu, ori ne încredem în ceva mai mult decât în Dumnezeu. Dumnezeul nostru e acela, care ocupă cel dintâi loc în inimă.

Astăzi nu se mai văd pe străzile orașelor noastre statuile idolilor ca în vechea Romă și Atenă. Nici prin case nu sunt 30 mii idoli ca în Pantheon, dar dacă am căuta în inimile oamenilor am vedea că sunt pline de idoli. Lăcomie, beție, iubire de bani, iubire de plăceri, petreceri și jocuri, și alți mulți, nenumărați. Nu cumva și tu iubite cititorule, ești un închinător la idoli?

Fraților, fugiți de închinarea la idoli. (Spic l. m.)

Rasboiul continua cu furie

Mai mult de jumătate din Franța a fost ocupată — Linia Maginot străpunsă și încercuită — Franța a cerut pace — Condițiile axei — Războiul din America — Anglia va duce și singură războiul — Cuceririle Rusiei

Când scriem aceste rânduri, războiul pe frontul de Vest ca și cel din marea Mediterană și din Africa, continuă cu furie. Când el va ajunge în mâinile cititorilor, știrile ce le dăm aici vor fi însă vechi, fiindcă situația se schimbă mereu delă un ceas la altul.

Redăm acum în scurt cele ce s'au mai petrecut în ultimele două săptămâni de când a eșit ultimul număr al gazetei noastre.

Căderea Parisului

La început se credea că Parisul, capitala Franței, va fi apărat. Dar pentru a nu-l cauza stricăciuni zadarnice, fiindcă pe urmă tot ar fi căzut în mâinile nemților, armatele franceze s'au retras, lăsând capitala în mâinile dușmanului, care l-a ocupat ușor, fără nici un fel de împotrivire.

Străpungerea liniei Maginot

Inaintarea celor peste 100 divizii

germane se face acum într'un ritm tot mai repede. Părți mari din armata franceză sunt încorjrate și făcute prizoniere, cu comandanți cu tot. Linia Maginot, în urma unui bombardament pustiitor, este străpunsă în partea de nord și apoi încercuită de trupele germane. Forturile și orașele franceze (Verdun, Belfort, Lyon, Reims ect.) cad unul după altul în stăpânirea trupelor germane. Armata franceză e împărțită în patru părți. Situația e disperată.

Un nou guvern francez

Guvernul Reynaud cade. Maresalul Petain formează noul guvern cu generalul Weygand la președinția consiliului de miniștri. Se hotărăște a se duce lupta mai departe. Dar înaintarea germană și teama de un dezastru prea mare, au silit pe maresalul Petain să ceară armistițiu.

Intâlnirea dela Muenchen
Germania a primit cererea Franței

dar a căutat să se înțeleagă cu Italia asupra condițiilor de pace ce vor impune Franței. Aceasta a adus la întâlnirea celor doi conducători (Hitler-Musolini) la Muenchen, în orașul istoric care a făcut celor doi oameni de fier ai Europei, o primire triumfală.

Condițiile păcii

Au fost comunicate apoi condițiile păcii guvernului francez, prin intermediul guvernului spaniol. Se spune că între condițiile păcii ar fi pe lângă încetarea luptei, predarea flotei a aviației și armamentului militar francez (conștii impuse și în 1918 de gen. Weygand germanilor).

Apoi, Franța ar rămânea în parte ocupată de italo-germani până la sfârșitul războiului.

În urma acestor demersuri, delegații guvernului francez au luat legătură cu conducătorii germani, — între timp lupta continuând pe tot frontul.

Anglia va lupta și singură

Necăjită de capitularea aliatei sale, Anglia e decisă să lupte singură mai departe, până la victorie. Situația ei este însă foarte grea, fiind acum fără alt sprijin decât al colonilor departate și ajutorul material al Americii.

Dealtfel, ea cunște de pe acum ororile războiului chiar pe pământul ei, după ce în fiecare noapte, aviația germană atacă Anglia.

Războiul din Africa

În acelaș timp pe marea Mediterană și Africa, războiul continuă cu tot mai multă putere. Telegramele engleze anunță că englezii au făcut mai mulți prizonieri, între care și un general italian. Vase de război sunt scufundate mereu în M. Mediterană, dintr'o tabără și alta.

Rusia a ocupat zilele trecute țările baltice (Lituania, Letonia și Estonia). Nu se poate ști care va fi până la urmă, soarta acestor țări.

S'a înființat Partidul Națiunii

M. Sa Regele în fruntea Partidului — Chemarea tineretului

Sâmbăta trecută, ascultând discursul M. Sale Regelui Carol II-lea, țara a luat la cunoștință că o nouă rânduală a luat naștere în țara noastră prin înființarea Partidului Națiunii.

Această nouă „organizație unică și totalitară” (adică altă organizație politică nu mai poate fi, în aceasta trebuind să fie cuprinși toți cetățenii) — are de scop salvarea Patriei. Acum când lumea se clatină din temelii și când se face o nouă așezare a neamurilor și țărilor, „Patria noastră ar putea fi și ea încercată întru ocrotirea pământului ei sfânt”. Astfel, Partidul Națiunii e menit a face față „împrejurărilor care vor veni” — Evreii nu sunt admisi în partid.

În discursul de inaugurare, M. S. Regele a spus între altele: „Vind toate forțele vie și iubitoare de Țară sub privigherea directă a însuși păzitorului destinelor Patriei, Voi putea realiza mai efectiv, mai holărit acea unire în gânduri și simțiri de care România are așa nevoie mai ales azi, când nu se poate ști ce ne pregătește viitorul. Legea supremă care trebuie să ne călăuzească este salvarea Patriei, este salvarea ei prin mijloace croice.”

Nu mai este vremea șovăirilor și a întâzierilor, ci este aceea a înfăptuirilor hotărâtoare și a luptei definitive de redresare.

Nu este vremea ca interesele individuale să precumpărească, ci este aceea în care nevoile unitare și naționale ale Națiunii să fie singurele care să călăuzească gândurile și faptele fiecărui membru al obștei românești.

Un singur țel, un singur gând, un singur avânt, o singură acțiune și un singur suflet trebuie să străbată cu un fior de reînolre toată Națiunea și să magnetizeze toate străduințele de muncă a tuturor...

Azi cer Țării o reînolre a sufletelor, o reexaminare a conștiințelor, un nou avânt de solidaritate socială și românească, în care individualismul devine nu un scop în sine, ci un mijloc de întărire și de progres al obștei.

Nu mai e timpul ca fiecare să se gândească la el.

E o clipă mare în care fiecare Român trebuie să priceapă că datoria sa supremă este de a se strânge cu toată credința în acest roi.

Fără a disprețui înfăptuirile celor de eri, azi fac un apel și tinerelor generații să roiască și ele în acest stup al Reînolrii Națiunii.

Avântul lor, credința lor către Rege și Națiune să fie razimul meu cel mai puternic pentru vremurile ce vin.

Nu trebuie să fim statici, ci dinamici, ne trebuie soldați credincioși ai partidului, plini de avânt și ca orice soldați se vor recruta mai ales din tinerimea Națiunii.

După discursul Suvoranului Dl. Ernest Urdărianu șeful statului Major al Partidului Națiunii a rostit Duminecă seara un discurs la radio în care a deslușit țelul și programul Noului Partid.

Vom reveni în No. viitor

Textul Decretului-Lege pentru transformarea F. R. N.-lui în „Partidul Națiunii”

Decret-Lege

Pentru transformarea Frontului Renașterii Naționale în „Partidul Națiunii”.

Art. 1. — Frontul Renașterii Naționale devine partid unic și totalitar sub denumirea de „Partidul Națiunii”.

El va funcționa sub conducerea supremă a Majestății Sale Regelui.

Art. 2. — „Partidul Națiunii” îndrumază viața morală și materială a Națiunii și Statului Român.

El este instituțiune de drept public.

Art. 3. — Normele de organizare, funcționare și disciplină vor fi hotărâte de Conducerea Supremă.

Dat în București, la 21 Iunie 1940.

CAROL

Președintele Consiliului de Miniștri

Gh. Tătărescu

Ministrul Justiției

Aurelian Benteoiu

Poșta gazetei

Iuga Maria Achitat până la 30 Sep. 1940
Nașcu Gheorghe. Pentru celea trei este de achitat câte 20 lei în total 60 lei

Ctîn Preda. Vă trimitem gazeta regulat Eva Maria. Nu înțelegem ce ai scris în carte poștală scrie-ne mai clar.

Dreba Filip. Achitat până la 5 Februarie 1941.

Mureșan Maria. Achitat până la 30 Septembrie 1940.

Dumitrescu Elena. Primit 50 lei în Martie Ioan Turean. Noi am trimis gazeta regulat abonamentul este achitat până la 30 Martie 1940.

Ion C. Podosu Ultima gazetă a venit retur cu mențiunea că ai plecat la concentrare cu 1 Mai 1940

Ionel N. Constantin. Ți-am trimis 9 gazete regulat

Maria Savu. Primit 170 lei.

Costache N. Iacob. Abonamentul este achitat până la 30 Iunie 1940

Gheorghe a Chiriac Cârde. Achitat până la 15 Iul 1941.

Bobuș Pavel. Achitat până la 30 Sept. 1940

Lazar Gavril. Primit 30 lei

Gheorghe Oprea. Primit 60 lei
Rusu Gh. Iosif. Primit 50 lei achitat

până la 30 Martie 1940

Avădămodie Petru. Primit 50 lei
Dumitru Ion Butinariu. Primit 100 lei dar nam putut descifra numele celor scriși pe mandat, Scrie-ne clar și sub ce număr le merge gazeta

Maria T. Crăciun Primit 100 lei. — V. Corduneanu primit 50 lei. Achitat până la 15 Ian. 1940. — Munteanu D. Ana. Literatură este achitată. — Calmău Teodor primit 250 lei. Achitat toată datoria.

Antofi Ștefan primit 50 lei. Achitat până la 15 Aug. 1940. — Maria Morariu primit 100 lei. Achitat până la 15 Aprilie 1940.

— Ion V. Iftese primit 50 lei. — Vasile P. Rusen. Am primit 50 lei în Martie și 50 în Iunie 1940. Noi v'am trimis gazeta regulat dar numai din aceasta carte poștală am văzut că adresa a fost incompletă. — N. N. Ștefan. Am primit 50 lei în luna Aprilie 1940. — Dumitru Teșoi. În Iunie 1939 am primit 50 lei, iar în Martie 1940 am primit 100 lei. Abonamentul este achitat până la 31 Aug. 1940.

— Aneta Ion C. Ciuhut primit 85 lei — Petrance Chielaru primit 25 lei. — Nicolae Năstase pr mit 50 lei Abonamentul este achitat până la 30 Iunie 1940.